

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2535). **หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2538ก). **แนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2538ข). **สาระสำคัญที่เปลี่ยนแปลงไปของหลักสูตรประถมศึกษา (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533)**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2539ก). **ท้องถิ่น.....กับการพัฒนาหลักสูตร**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2539ข). **การวัดผลและประเมินผลในชั้นเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ. (2536). **ศูนย์วิชาการและภูมิปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- กลุ่มเกษตรกรศึกษา. (2536). **ลำไยและลิ้นจี่**. กรุงเทพฯ : รุ่งแสงการพิมพ์.
- กิตติยวดี บุญชื้อ. (2540). **การเรียนรู้อย่างมีความสุข**. วารสารครุศาสตร์, 1(26). 15-16.
- เกียรติสุดา สุขเวทย์เวหน. (2539). **เอกสารประกอบการสอน วิจัยการศึกษากระบวนวิชา 055770. ภาควิชาประเมินผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**.
- จรรยา เรืองมาลัย. (2523). **การออกแบบการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- จำนง พรายเข้มแข. (2529). **เทคนิคการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเพื่อให้เกิดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2526). นวัตกรรมการศึกษา. ในเอกสารการสอนเทคโนโลยีและการสื่อสารศึกษา หน่วยที่ 11 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ยูไนเต็ดโปรดักชั่นจำกัด.
- ชาญชัย อินทรประวัตติ และพวงเพ็ญ อินทรประวัตติ. (2532). รูปแบบการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 1 สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- ชาญชิต ทัพพณี. (2541). การพัฒนาแผนการสอนบูรณาการเรื่อง มนุษย์กับสิ่งแวดล้อมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห้วยผา อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชูเกียรติ ลีสุวรรณ. (2535). ระบบการเรียนรู้ที่มีอยู่ในท้องถิ่นชนบทภาคเหนือ. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ณรงค์ ก่องแก้ว. (2541). การใช้แหล่งวิทยาการท้องถิ่น ในการพัฒนาหลักสูตรกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดลำพูน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดรุณี ศรีตระกุล. (2539). การพัฒนาหน่วยการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต โดยเน้นภูมิปัญญาท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทัศนพร นันทวงศ์. (2539). การพัฒนาแผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเรื่องยานสพติด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธำรง บัวศรี. (2532). ทฤษฎี หลักสูตร : การออกแบบและพัฒนา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- นิพล รัตนพันธุ์. (2539). สอนอย่างไรให้เด็กคิดแก้ปัญหาเป็น. สารพัฒนาหลักสูตร, 15 (127), 35-37.
- บันลือ พุกกะวัน. (2531). หลักสูตรกับบูรณาการทางการสอน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

- บรรจง วรรณสุริยะ. (2535). การสร้างรายวิชาเลือกเสรีวิชาวิทยาศาสตร์ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) โดยใช้ความรู้จากวิชาการชุมชนในจังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประยงค์ จิงอยู่สุข. (2540). ลำไยในทศวรรษหน้า. เชียงใหม่ : ส.ทรัพย์การพิมพ์.
- ประเวศ ะสี. (2530). การสร้างสรรค์ภูมิปัญญาไทยเพื่อการพัฒนา. ชุมชนพัฒนาปีที่ 1 ฉบับที่ 5. กรุงเทพฯ.
- ปรัชญา เวสารัชช์. (2527). การประถมศึกษาในชนบทไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมูลนิธิโครงการตำรา สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.
- ปัญญา ทองนิล. (2537). การใช้แหล่งวิทยาการในท้องถิ่นในการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ของครูในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พะนอม แก้วกำเนิด. (2534). หลักการของหลักสูตรประถมศึกษาและมัธยมศึกษาศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ไพบุลย์ อุป็นโน. (2528). แหล่งวิทยาการสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา. เอกสารประกอบการสอนกระบวนวิชา ศ.ป. 420. ภาควิชาประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (อัดสำเนาเย็บเล่ม).
- ไพบุลย์ อุป็นโน. (2540). การเรียนแบบร่วมมือ. เอกสารประกอบการนิเทศภายในโรงเรียนวัดป่าดั้น (เอกสารวิชาการ) สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองเชียงใหม่. (อัดสำเนาเย็บเล่ม).
- มนธิรา คำกลาง. (2532). การใช้หลักสูตรท้องถิ่นในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มานพ ตันติวงศ์ชัย. (2540). หลักการสอน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

- รุ่งฟ้า หิรัญวงศ์. (2535). การพัฒนาหลักสูตรกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพให้เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 6. รวมบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2535. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลัดดา สุขปรีดี. (2523). เทคโนโลยีการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วราภรณ์ บางเลี้ยง. (2534). สภาพและปัญหาการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจิตร ไชยศิลป์. (2536). การสำรวจการพัฒนาหลักสูตรระดับท้องถิ่น ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดน่าน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิชัย ดิสสระ. (2535). การพัฒนาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : ธีรวิสาสน์.
- วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์. (2535). การสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วิชัย ราษฎร์ศิริ. (2524). หลักสูตรและแบบเรียนประถมศึกษา (หลักการ และแนวปฏิบัติให้หลักสูตรใหม่สัมฤทธิ์ผล). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2525). พัฒนาหลักสูตรและการสอน-มิติใหม่. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วีณา วโรตมะวิชญ. (2535). กลวิธีในการเรียนการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา. เชียงใหม่ : งานส่งเสริมการวิจัยและตำรา กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สกลวรรณ สุขามณี. (2537). การพัฒนาหน่วยแหล่งวิทยาการเรื่อง จอมทองท้องถิ่นของเรา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สังัด อุทรานันท์. (2532). พื้นฐานและหลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3 ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ.

- สังัด อุทรานันท์. (2533). เทคนิคการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์มิตรสยาม.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ. (2536). แนวการใช้
หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 5. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุมิตร คุณานุกร. (2518). หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- สุมิตร คุณานุกร. (บรรณาธิการ). (2520). หลักสูตรประถมศึกษา 2521 ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ
(หน้า 100 -177). กรุงเทพฯ : บริษัทสารมวลชน.
- สุมน อมรวิวัฒน์ และ ทิสนา แจมมณี. (2526). ระบบการเรียนการสอนกลุ่มสร้างเสริม
ประสบการณ์ชีวิต. ในเอกสารการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต. หน่วยที่ 3
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ยูไนเต็ดโปรดักชั่น จำกัด.
- เสรี พงศ์พิศ. (2529). คืบคลานแห่ง...ทางเลือกและทัศนะวิจารณ์ว่าด้วยภูมิปัญญา.
พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ.
- เสริมศรี ไชยสร. (2526). ระบบหลักสูตร-การสอน. เชียงใหม่ : พระสิงห์การพิมพ์.
- หัตถา เจียมศักดิ์. (2539). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง หัตถกรรมในท้องถิ่น ชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 5 ของอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- องค์การ อินทร์มพรรย์. (2527). แผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต. ในเอกสาร
การสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต. หน่วยที่ 3 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ยูไนเต็ดโปรดักชั่น จำกัด.
- อรุณ บุญสวัสดิ์. (2522). การศึกษาแนวทางที่จะพัฒนาหลักสูตรประถมศึกษาให้สอดคล้องกับ
สภาพและความต้องการของท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์
มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อังกฤษ สมคะเนย์. (2535). สภาพและปัญหาการนำภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้พัฒนาหลักสูตร
ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญชลี แจ่มเจริญ. (2526). หลักการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- อำนาจ จันทร์แป้น. (2532). การพัฒนาหลักสูตร ทฤษฎีสู่การปฏิบัติระดับโรงเรียน.
เชียงใหม่ : ส. ทรัพย์การพิมพ์.
- อนก ยารังษี. (2537). การใช้ทรัพยากรท้องถิ่นในงานวิชาการของโรงเรียนศึกษาดีเด่น :
กรณีการศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดพะเยา. รวมบทความอวทยานิพนธ์ ปีการศึกษา
2537. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.